

INHULDIGING VAN PASTOORS OP OOSTKERKE

Georges De Bruyckere.

Op Oostkerke, zoals in alle parochies in 't Noorden, werden de pastoors ingehuldigd met stoeten, spreuken en feestmaaltijden!

Tijdens de laatste honderd jaar hebben we op Oostkerke (Damme) zeventien pastoors gehad. We vinden ze vermeld in het boekje "De Sint-Kwintinuskerk te Oostkerke" door René De Keyser. Hier volgens ze met het jaar hunner aanstelling:

1888: Ivo Decuyperre	1918: Henri Perquy
1890: Rykaard Bolliou	1922: Victor Willems
1893: Henri Vanden Driessche	1932: Arseen Meuleman
1899: Anastaas Vermeersch	1935: Remi Algoet
1904: Romaan Dewilde	1945: Remi Vande Kerckhove
1908: Jules Wulleman	1957: Gaston Mayens
1914: Emiel Vander Ougstraete	1963: Marcel Depauw
1917: Theodoor Desau (capucien)	1977: Norbert Vanmaeckelberg
	1982: Georges Spaens

De gemiddelde duur van hun ambt alhier bedroeg ± zes jaar. De ouderdomsdeken in fuctie van dit ambt is E.H. Marcel Depauw, die het hier veertien jaar uithield. Laat ons hopen dat onze huidige pastoor het zeker uithoudt tot 1988, teneide die honderd jaar te voltooien.

We vernemen zopas uit "'t Kopspeldetje" -artikel onder de rubriek 'parochiaal nieuws', uit het parochieblad - dat hij nu over een merkwaardige vitale hond beschikt, en dat houdt hem zeker nog vele jaren fit. Dat wensen we hem van harte.

Van verschillende inhuldigingen van deze pastoors, vond ik in het archief van mijn schoonvader wijlen Meester Richard Schutyser, enkele nota's met betrekking tot de inhuldigingsstoeten, de spreuken en de feestmaaltijden.

Zo is mij de volgorde van de stoet bekend omstreeks 1900 door de straten van Oostkerke trok bij de inhuldiging van E.H. Rykaard Bollou. De tekst ervan werd geschreven door Meester Sanders. 1. Ruiters; 2. Muziek; 3. Bolders met vaandels; 4. Kruis met kandelaars; 5. Geloof, Hoop en Liefde; 6. Wapens; 7. Congregatie met vaandel; 8. Kinderen met Herderinnkens; 9. O.-L.-Vrouw van de Rozenkrans: Roza de Lima, Blijde mysteriën, H. Aanschijn, Droeve mysteriën, Elisabeth van Hongarije, Glorieuse mysteriën; 10. O.-L.-Vrouw van Lourdes met Bouquets (bloemstukken); 11. H. Kindsheid; 12. Kinders als herders; 13. Herderstaf; 15. Geestelijkheid.

Zeer pittig zijn de volksspreuken welke bepaalde inwoners uithingen aan de voorgevel van hun woningen.

Zo de veldwachter in 1899:

Ik wacht de velden, gij wacht de schapen
Ik met de sabel, mijn blinkende wapen
Gij met de staf; zo hand in hand
Houden wij samen de vrede in stand.

De bakker:

Ik bak hier het gebruik en voedsel van de menschen
't Zij wit of bruin, ja alles wat zij wenschen
Maar wat de ziel aangaat, 'tⁱd'herder die 't ons geeft
Het heilig hemelsbrood waarmee men eeuwig leeft.

De smid:

Doet gij pastoor soms iets smeden
Kom dan naar mijn hel getreden
Zwarte man ontvangt u hier
Deze man van 't aardsche vier.

De kerkbaljuw ofte suisse:

Cissen opent de kerkepoort

En luidt ook 't akkoord

In pastors hof zal hij spitten en graven

Al om aan de kost te graken.

De schoenmaker:

Mijn steek is kloek, de prijs niet hoog

Nooit gaf mijn leer een ekteroog

En wilt ge eens de proeve doen

Kom dan maken een paar schoen.

De Kolenahandelaar:

Heer pastoor ik rijd uit met den wagen

Door zon en regen en regenvlagen

Vrees voor geene gure noorderwinden

Want kolen zijn bij mij te vinden

Van alle sorte, grof schoon en fijn

Kom zien, ze liggen in mijn magazijn.

Al deze opschriften werden gebruikt ter gelegenheid van de inhuldegging van E.H. Vermeersch in 1899. In 1932 werd E.H. Meuleman ingehuldigd. Als knaap van 12 jaar heb ik hier deze inhaling bijgewoond met een ganse groep leeftijdsgenoten uit Dudzele, die hem uitgeleide deden, want voordien was hij onderpastoor te Dudzele. Zoals ginder, moet ook hier een schuttersgilde bestaan hebben toen; Boven de ingang van hun lokaal hing volgend gedicht. De taal klinkt al heel anders dan in 1899:

De schutters komen al te gaar

Den herder hunnen hulde biën.

Hun maatschappij is jong voorwaar

En zij bestaat uit koene Liën.

Op zijn gezondheid zullen z'hier

Te zamen drinken 't glaasje bier!

Aan 't Vissershof hing volgend opschrift:

D'heilige Petrus, ons patroon,

Was visscher toen hem Godes Zoon

Tot hoog apostolaat verhief.

Wij die hem nadoen in zijn werk

Wij die ook menig vischken vangen,
 En soms bij Cissen (Callewaert) blijven hangen,
 Wij komen U onz' hulde biën,
 In 't herte zijn wij goede liën.

Het is altijd de gewoonte geweest dat na de inhuldigingsplechtigheid de notabelen van de gemeente en de afgevaardigden van diverse organisaties werden uitgenodigd op een feestmaaltijd. Ik heb wel de indruk dat, hoe verder we de tijd ingaan, hoe rijker het menu werd. Wellicht speelde ook de kapitaalkracht van de nieuwe herder en de vrijgevigheid of schraperigheid van kerk- en gemeenteraad een rol. Ter vergelijking geef ik U hier twee menu's op. De eerste werd aangeboden in 1904 door E.H. R. Dewilde; de tweede dateert uit 1932 bij de aanstelling van E.H. Meuleman.

Spijskaart van 3 mei 1904:

Lentesoepe
 Koningin Pasteyen
 Zalm met Botersaus
 Ossenspier met Groensels
 Kalfskop met Schildpaddensaus
 Kiekens en Salade
 Praalgebak
 Fruit en Nagerecht
 Koffij

Wat zeg je me daarvan?? En let wel dat ze geen Frans nodig hadden!! Wanneer doet onze Heemkundige Kring of de feestvierders van de Boerengilde dat eens na?

Spijskaart 14 juli 1932: Koeiteng met smakelijke toespis - Hesp met slaad en jeugdige groenten - Gebak - Fruit - Koffie. Dat was inderdaad al heel wat democratischer!

Thans stelt men zich meestal tevreden met belegde broodjes. Trouwens wie zou dat betalen? Of degenereert de mens ook op maagterrein; of heeft hij het elke dag te goed? Maar spreuken, stoeten, maaltijden zijn bij dergelijke feesten aan 't verdwijnen.

Dat zij die toen leefden er mogen van genoten hebben. Zij besloën telkens hun maaltijd met een gebedspreuk. En zó stond het ook op de "menu": Den Here zij dank
 Voor spijs en drank.